

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

22. 08. 2022 - 28. 08. 2022

motto týdne:

„ Bůh je má spása.“

PONDĚLÍ 22. 08. památka Panny Marie Královny

Mt 23,13-22; Žl 96,1-2a.2b-3.4-5 Komentář: **2 Sol 1,1-5.11b-12**

Dokážeme Pána reprezentovat jako křesťané v Soluni? Vždyť po osmi stech letech právě odtud přišli naši věrozvěstové... Bude jeho jméno oslaveno i skrze nás?

ÚTERÝ 23. 08. sv. Růženy z Limy, panny

Mt 23,23-26; Žl 96,10.11-12.13 Komentář: **2 Sol 2,1-3a.14-17**

Falešné zprávy a popletení hlav není tedy nic nového.

Obrana proti tomu je podobná, jako tenkrát: dobrý čin i slovo!

STŘEDA 24. 08. svátek sv. Bartoloměje, apoštola

Zj 21,9b-14; Žl 145,10-11.12-13ab.17-18 Komentář: **Jan 1,45-51**

Dokážeme my někomu přiblížit Ježíše? Dokážeme k němu přivést někoho poctivého, ve kterém „není lsti“?

ČTVRTEK 25. 08. sv. Ludvíka, anebo sv. Josefa Kalasanského, kněze

Mt 24,42-51; Žl 145,2-3.4-5.6-7 Komentář: **1 Kor 1,1-9**

Korint, bohaté přístavní město, známé svým neřestným životem. Vždy je těžší zvěstování a následování tam, kde je hojnost a nadbytek. Kde nikdo na „radostnou zvěst“ nečeká, a přesto po ní touží...

PÁTEK 26. 08. blah. Marie Beltrame Quattrocchi, manželky

Mt 25,1-13; Žl 33,1-2.4-5.10-11 Komentář: **1 Kor 1,17-25**

Nauka o kříži je v rozporu s životním stylem naší bohaté společnosti. Dnes budu víc myslet na pronásledované křesťany, kteří teorii o kříži potvrzují svým životem.

SOBOTA 27. 08. památka sv. Moniky

Mt 25,14-30; Žl 33,12-13.18-19.20-21 Komentář: **1 Kor 1,26-31**

Mohu mít radost z toho, že Pán „zahanbuje mocné“. A děkuji, že o Něm vím!

Může mě to naplnit pokorou, ale i sebevědomím...

22. neděle v mezidobí - Cyklus C 28. 08. 2022

Nejeden pan farář se rozčilil, že v kostele jsou vpředu prázdná místa a vzadu se lidé tísní. Proč? Možná proto, že nás v kostele nikdo nepřivítá, neuvede na místo...

Dnešní evangelium nedává odpověď, ale můžeme si položit otázku: Kdo nás do kostela zve? Kdo to je? Anebo otázku: Jakou roli hraje v našem jednání pravá, anebo falešná pokora?

1. ČTENÍ

Kniha Sirachovcova vznikla ve 2. stol. př. Kr. jako učebnice chování pro mladé muže. Tato kniha o životě má na mnoha místech podobu přísloví.

Sir 3,19-21.30-31 (ŘEC. 17-18.20.28-29)

Synu, dělej své práce v skromnosti, a budeš milován bohumilými lidmi. Čím jsi větší, tím víc se pokořuj, a před Pánem nalezněš milost. Neboť veliká je moc Pána, je slaven pokornými lidmi. Pro ránu domýšlivce není uzdravení, neboť se v něm uchytilo ošklivé býlí. Rozumné srdce chápe poučné výroky, moudrý člověk touží po pozorných posluchačích.

ŽALM 68

Tento žalm je vyznáním víry člověka, který zažil, jak Bůh pohlíží na člověka a jak s ním jedná.

Odpověď: Bože, ve své dobrotě ses postaral o chudáka.

Spravedliví se radují, jásají před Bohem – a veselí se v radosti.

– Zpívejte Bohu, velejte jeho jméno, – jeho jméno je Hospodin.

Otec sirotků, ochránce vdov – je Bůh ve svém svatém příbytku.

– Bůh zjednává opuštěným domov, – vězně vyvádí k šťastnému životu.

Seslal jsi hojný déšť, Bože, na své dědictví, – vzkřísils je, když zemdlelo.

– Usadilo se v něm tvoje stádce, – ve své dobrotě ses postaral o chudáka, Bože!

2. ČTENÍ

Náš úryvek předchází výzva: „Dbejte na to, ať nikdo nepromešká Boží milost“ (Žid 12,15a). A autor srovnává situaci současných křesťanů s Izraelity, kteří v době Mojžíše (1200 př. Kr.) také stáli před Bohem pod horou Sinaj, ale chvěli se hrůzou, a tak odmítli setkání s Bohem. My jsme v jiné situaci: nás k Bohu přivádí jedinečný prostředník – Ježíš!

Žid 12,18-19.22-24a

Bratři! Nepřistoupili jste k hmotné hoře, z které šlehal oheň a která byla zahalena mračnou temnotou a bouří, a přitom za zvuku trouby byly prohlášeny předpisy. Když to všechno Izraelité slyšeli, zdráhali se poslouchat a prosili, aby Bůh už k nim nemluvil. Vy však jste přistoupili k hoře Siónu a k městu živého Boha, k nebeskému Jeruzalému: ke shromáždění obrovského množství andělů a k obci prvorozců, kteří jsou zapsáni v nebi; přistoupili jste k soudci, Bohu všech, k duším spravedlivých, kteří už dosáhli cíle, a k Ježíši, prostředníku nové smlouvy.

EVANGELIUM

Náš úryvek vypustil krátkou epizodu (Lk 14,2-6) o uzdravení nemocného člověka v domě farizea, kam byl Pán pozván. Ježíš nejprve zvolal: „Je dovoleno v sobotu uzdravovat, nebo ne?“ (14,3b). Na to volně navazuje naše perikopa.

Lk 14,1.7-14

Když Ježíš přišel v sobotu do domu jednoho z předních farizeů, aby tam pojedl, dávali si na něj pozor. On si všiml, jak si hosté vybírají přední místa. Řekl jim tedy toto poučení: „Až budeš od někoho pozván na svatební hostinu, nesedej si na přední místo. Mohl by být od něho pozván někdo vzácnější než ty, a ten, kdo pozval tebe i jeho, by přišel a řekl ti: ‘Uvolni mu místo!’ Tu bys musel s hanbou zaujmout poslední místo. Ale když budeš pozván, jdi si sednout na poslední místo, takže až přijde ten, který tě pozval, řekne ti: ‘Příteli, pojd’ si sednout dopředu!’ To ti bude ke cti u všech, kteří budou s tebou u stolu. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“ Svému hostiteli pak řekl: „Když strojíš oběd nebo večeři, nezvi své přátele ani bratry ani příbuzné ani bohaté sousedy, aby tě snad také nepozvali, a tak by se ti dostalo odměny. Ale když strojíš hostinu, pozvi žebráky a mrzáky, chromé a slepé. A budeš blahoslavený, protože oni ti to nemají čím odplatit. Dostaneš však odměnu při vzkříšení spravedlivých.“

K ZAMYŠLENÍ

Boj o přední místa potkáme stále, ale v kostelích vídáme spíš opačné tendence, když se lidé raději posadí vzadu... Možná je to reakce na to, že je zde nikdo nepřivítal. Může v tom být i falešná pokora, která se prezentuje jako skromný postoj, ale v nitru takového člověka zní strašlivý křik: „Tak už si mě někdo všimněte a oceňte, jak jsem pokorný!“ Anebo se bojíme pohledu ostatních lidí, aby si nemysleli, že... Zajímavější je otázka, kdo je pán domu v případě kostela? Kdo nás zde má pozvat dopředu? Kněz? Kdo slyšel evangelium a přijal ho, zaslechl pozvání k hostině z úst Krista. Bůh nás povolal, abychom ho nazývali Otcem a vstoupili do jeho otcovského domu.

Bl. Maria Beltrame Quattrocchi

Kvalitní manželství není jednoduché, ale je možné žítím ze svátostí. To můžeme vidět na životě manželů Quattrocchiových. Manželský a rodinný život může poznat i chvíle bezradnosti, ale i v nejtěžších situacích je možné vydávat velké svědectví věrnosti lásce, jejíž význam je stupňován "očišťováním ve výhni bolesti", jak se při jejich blahořečení vyjádřil papež, který denně prosil Pána, aby pomáhal rodinám zraňovaným bídou, nespravedlností a aby dal růst civilizaci lásky. Zamyslím se nad obrazem manželství, který se zde zrcadlí jako svědectví Marie a Aloise Beltrame Quattrocchiových.

Bože, Tys nám zjevil, že láska k Tobě a k bližnímu je naplněním všech Tvých přikázání; pomáhej nám, abychom jako blahoslavená Marie Beltrame Quattrocchi prokazovali lásku ve všech životních situacích, a tak patřili mezi ty, kdo vejdou do Tvého království. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.